

Resolució 370/2024, de 21 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 160/2024

Administració reclamada: Servei Català de Trànsit

Informació reclamada: Accés a un expedient sancionador en matèria de trànsit per la persona interessada i aquells que s'hagin generat que tinguin per origen la infracció.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'article 24.3 LTAIPBG estableix que les SAIP que es refereixen a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal. Així, l'article 15.3 del Reglament (UE) 2016/679 relatiu al dret d'accés de l'interessat estableix que el responsable del tractament ha de facilitar còpia de les dades objecte de tractament. Per tant, i des del punt de vista de protecció de dades, no s'aprecia que hi concorrin límits donat que es sol·licita accés a dades pròpies.

En primer lloc, la interpretació de la GAIP consisteix en aplicar a aquestes reclamacions la normativa específica vigent en matèria de procediment administratiu, tant en l'àmbit estatal com autonòmic. En aquest sentit, destaca de manera particular el Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital (DAD). Per tant, i només en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, i en el cas d'una sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu electrònic, aquest ha de ser posat a disposició de la persona interessada que ho sol·liciti en un termini màxim de cinc dies, llevat que per causes justificades sigui necessari ampliar-lo, tal com estableix l'article 66 DAD.

Paraules clau: Servei Català de Trànsit. Interessats. Expedients sancionadors. Multes. Procediments administratius. Sense límits. Recurs potestatiu de reposició. Accés a expedient. Reclamació contra silenci. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 6 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 160/2024 presentada per una persona interessada contra el Servei Català de Trànsit (SCT), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta de l'Administració ni se li ha lliurat la informació.
2. El 27 de novembre de 2023 la persona reclamant un recurs potestatiu de reposició en relació a la Resolució de l'expedient 08/08976608-3, mitjançant el qual se li va imposar una

sanció econòmica i pèrdua de punts al considerar que la resolució no s'ajustava a dret. En el mateix recurs de reposició va sol·licitar: “traslado de una copia con acceso completo a la información relativa al expediente administrativo de tráfico 08/08976608-3 y a otros en los que aquél tenga su origen de la cual la persona física recurrente tiene la condición de interesada. Dicha información deberá contener, como mínimo, fotograma original captado por el cinemómetro Multaradar-c 60993 que sustentó la sanción de tráfico, certificado completo de verificación periódica y documento que recoja las características del cinemómetro y error que admite, así como certificación de las notificaciones practicadas al interesado”.

Justifica aquesta petició amb la finalitat de preservar la seva presumpció d'innocència i dret de defensa.

3. El 15 de febrer de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. El 16 de febrer la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 14 de març el SCT tramet a la GAIP l'informe requerit que en resum es desprèn:
 - 5.1 Es confirma que es va incoar un procediment sancionador en matèria de trànsit contra la persona reclamant, resolt amb resolució sancionadora del director del SCT de data 11 de març de 2023.
 - 5.2 Indica que aquest procediment sancionador es regeix pel Reial decret legislatiu núm. 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de seguretat viària, pel Reial decret 320/1994, de 25 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de procediment sancionador en matèria de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària i, supletòriament, per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

5.3 Que el procediment sancionador es troba actualment en fase de recurs de reposició, que té caràcter potestatiu, i permet revisar l'acte administratiu pel mateix òrgan que el va dictar. "Però en aquesta fase processal no es permès de sol·licitar a l'Administració més informació o documental".

5.4 Ens posen en coneixement que persona reclamant pot obtenir, de conformitat amb l'article 53 de la LPAC, còpia de l'expedient sancionador mitjançant compareixença amb cita prèvia, davant del Servei Territorial de Trànsit de Barcelona, el qual es troba ubicat a la ciutat de Barcelona, a la Plaça Espanya núm. 1.

Adjunten informació dels mètodes per demanar aquesta cita prèvia.

6. El 18 de març la GAIP trasllada aquest informe a la persona reclamant per al seu coneixement.
7. El 19 de març la persona reclamant presenta a la GAIP al·legacions a l'informe emès pel SCT en el sentit de:

7.1 En relació a l'article 53 LPAC invocat pel SCT que regula els drets dels interessats diu: "per més que llegeixo una i altre vegada l'esmentat article 53, no trobo per cap lloc la obligació que vostè imposa d'adreçar-me físicament mitjançant compareixença, a les oficines del Servei Català de Trànsit en Barcelona, per obtenir còpia de l'expedient administratiu, al qual tinc dret en condició de persona interessada".

7.2 Cita els articles 12, 13 i 14 de l'LPAC en relació al "dret de les persones físiques a escollir, en tot moment, si es volen comunicar amb les Administracions Públiques per l'exercici dels seus drets, a través de mitjans electrònics o no".

7.3 I finalment sol·licita "Que en virtut del que disposa a la Llei 39/2015, es el meu desig i així ho faig constar de forma expressa, comunicar-me amb l'Administració Pública de forma electrònica i sol·licito que se'm doni trasllat de forma telemàtica, d'una còpia completa de l'expedient administratiu 08/08976608-3, amb contingut dels documents que es van sol·licitar en el seu moment: fotograma original captat pel cinemòmetre Multiradar-c 60993 que va sustentar la sanció de trànsit, certificat complet de verificació periòdica i documento que reculli les característiques del cinemòmetre i error que admet, així como certificació de les notificacions practicades a l'interessat. Que en virtut del que disposa la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, es compleixi amb les peticions que ha formulat l'interessat".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Competència de la GAIP sobre el dret d'accés a l'expedient en tràmit, per part dels interessats

Més enllà de les disposicions relatives a la competència general de la GAIP recollides en el fonament anterior, i pel que fa a la distinció del règim jurídic aplicable en funció de si es tracta d'un procediment administratiu en tràmit o finalitzat, cal partir de la base que aquesta Comissió ha admès en diverses ocasions tutelar i emparar el dret d'accés a informació referida a procediments en curs, és a dir, que encara no hagin finalitzat. En concret, i des de la Resolució de 23 de desembre de 2015 sobre la Reclamació 17/2015, la GAIP ha considerat que la normativa de transparència ja no exigeix que el procediment administratiu en qüestió hagi finalitzat perquè els ciutadans puguin demanar accedir als documents que l'integren, atès que aquests documents de procediments en tràmit constitueixen informació pública segons l'article 2.b) de l'LTAIPBG i són, per tant, susceptibles de ser consultats en exercici del dret general d'accés a la informació.

Sota el títol de "Regulacions especials del dret d'accés a la informació pública", la Disposició addicional primera (DA 1a) de l'LTAIPBG estableix que:

“1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.

2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei”.

En primer terme, doncs, no hi ha cap disposició en l'LTALPBG, inclosa la DA 1a, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert (o en tràmit) o tancat (o finalitzat) dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment en tràmit o finalitzat, o de cap procediment determinat.

En segon terme, la persona reclamant que ostenta la condició de persona interessada, fa referència en els seus escrits a l'article 53 de l'LPAC, el qual preveu el dret dels interessats en el procediment administratiu a conèixer l'estat de tramitació dels procediments i al dret a accedir i obtenir una còpia dels documents continguts en els esmentats procediments. Concretament, a més de la resta de drets que preveu aquesta llei tenen dret, entre altres, a “conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en què tinguin la condició d'interessats; el sentit del silenci administratiu que correspongui, en cas que l'Administració no dicti ni notifiqui una resolució expressa dins el termini; l'òrgan competent per a la seva instrucció, si s'escau, i la resolució; i els actes de tràmit dictats. Així mateix, també tenen dret a accedir i a obtenir una còpia dels documents continguts en els procediments esmentats. Els qui es relacionin amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics tenen dret a consultar la informació a què es refereix el paràgraf anterior, en el punt d'accés general electrònic de l'Administració, que funciona com un portal d'accés. S'entén complerta l'obligació de l'Administració de facilitar còpies dels documents continguts en els procediments mitjançant la posada a disposició de les còpies en el punt d'accés general electrònic de l'Administració competent o en les seues electròniques que corresponguin” (article 53.1.a)).

Enlloc preveu l'LPAC que el fet que s'hagi presentat un recurs de reposició no permeti sol·licitar a l'Administració més informació o documental com afirma el SCT (antecedent 5.3). Respecte a aquesta qüestió, afegir que el mateix SCT entra en contradicció quan posa en coneixement d'aquesta Comissió “que la persona reclamant pot obtenir, de conformitat amb l'article 53 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, còpia de l'expedient sancionador mitjançant compareixença amb cita prèvia, davant del Servei Territorial de Trànsit de Barcelona, el qual es troba ubicat a la ciutat de Barcelona, a la Plaça Espanya núm. 1”. Per tant, sembla que el problema no és tant

permetre-li l'accés a l'expedient sinó la forma i format de lliurament d'aquesta informació, aspecte en el que hi entrarem més a fons en el fonament jurídic següent.

En concret, la GAIP considera que les persones interessades en procediments administratius en tràmit, que gaudeixen d'un règim d'accés privilegiat, en principi més ampli i reconegut molt abans que en la normativa de transparència, han de poder disposar del mateix mecanisme bàsic de garantia que representa la via de la reclamació voluntària i gratuïta davant d'un òrgan independent de què disposa qualsevol ciutadà. En aquest sentit, no s'han de veure obligats a acudir directament als tribunals en el cas que l'administració els denegui o no resolgui l'accés o, pitjor encara, a canalitzar artificiosament la seva petició a través de la normativa de transparència per poder reclamar primer davant la GAIP, tot renunciant al règim d'accés reforçat que preveu la seva normativa específica.

La garantia de reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la DA 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació qui garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no tant de l'accés per si mateix, sinó del procediment principal.

En el cas que l'òrgan administratiu competent no resolgui l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de la continuació normal del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència, o sigui, la reclamació a la GAIP. Amb independència del règim substantiu aplicable els casos en els quals es planteja l'accés dels interessats a l'expedient en curs són també casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res no permet qüestionar la seva competència si la llei no l'exclou expressament, la qual cosa sens dubte no fa.

3. Sobre el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada, - expedient sancionador en matèria de trànsit-, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (art. 18.2 LTAIPBG). Tot i així, la persona reclamant acredita un interès legítim (antecedent 2).

L'article 24.3 LTAIPBG estableix que les SAIP que es refereixen a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal. Així, l'article 15.3 del Reglament (UE) 2016/679 relatiu al dret d'accés de l'interessat estableix que el responsable del tractament ha de facilitar còpia de les dades objecte de tractament. Per tant, i des del punt de vista de protecció de dades, no s'aprecia que hi concorrin límits donat que es sol·licita accés a dades pròpies.

Pel que fa a la forma d'accés o lliurament, l'article 52 del Reial Decret 203/2021, de 30 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics diu "D'acord amb el que preveu l'article 53.1.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, el dret d'accés de les persones interessades que es relacionin electrònicament amb les administracions públiques a l'expedient electrònic i, si s'escau, a l'obtenció d'una còpia total o parcial d'aquest, s'entén satisfet mitjançant la posada a disposició de l'expedient esmentat en el Punt d'accés general electrònic de l'administració competent o a la seu electrònica o seu electrònica associada que correspongui. A aquest efecte, l'administració destinatària de la sol·licitud ha de remetre a l'interessat o, si s'escau, al seu representant l'adreça electrònica o el localitzador que doni accés a l'expedient electrònic posat a disposició, i ha de garantir l'accés durant el temps que determini la corresponent política de gestió de documents electrònics, sempre d'acord amb el dictamen de valoració emès per l'autoritat qualificadora corresponent, i

el compliment de la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal i de transparència i accés a la informació pública i de patrimoni documental, històric i cultural”.

I en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, hem de fer esment l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que preveu el dret d'accés als expedients administratius en els termes següents: “Els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en un procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part. Si els documents són en format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques”.

D'altra banda, cal tenir igualment present la Llei 29/2010, del 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, aplicable a la totalitat del sector públic autonòmic i local, en els termes previstos al seu article 2, en allò que la pròpia llei anomena *model català d'administració electrònica*. Com diu el preàmbul d'aquesta llei: “Aquest model té com a finalitat millorar la transparència, l'eficàcia i la qualitat del sector públic a Catalunya per mitjà de l'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre les entitats del sector públic i les persones, basat en la coresponsabilitat entre les administracions públiques catalanes i tots els actors implicats en l'ús dels mitjans electrònics per definir les estratègies per a l'avenç de l'ús dels mitjans electrònics en les administracions públiques catalanes”

Particularment rellevant és l'article 13 quan estableix expressament el “dret a un espai personalitzat en les relacions del sector públic de Catalunya amb els ciutadans i les empreses”. Igualment rellevant és l'article 18 de la mateixa norma, en el sentit que les entitats del sector públic, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, han d'impulsar un seguit de mesures, quan els ciutadans usen els mitjans electrònics en la tramitació dels procediments administratius. Entre aquestes mesures, “la reducció dels terminis dels procediments, que no pot afectar els principis de celeritat, d'ordre ni d'oficialitat i que ha de tenir en compte l'economia processal que pot comportar l'ús dels mitjans electrònics i també els diversos canals per mitjà dels quals es pot tramitar el procediment administratiu” (apartat b).

Més enllà d'aquestes disposicions legals en les quals s'emmarca l'ús dels mitjans electrònics per part de les entitats públiques catalanes, destaca de manera particular el Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital (DAD), referit únicament a l'Administració de la Generalitat de Catalunya (segons el seu article 2, s'entén que formen part de l'Administració de la Generalitat els seus departaments, els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents, així com els seus consorcis adscrits). En concret, convé recollir la literalitat de l'article 66 DAD, invocat expressament per la persona reclamant i especialment

rellevant als efectes d'aquesta Resolució: "El sistema de tramesa de l'expedient administratiu a les persones interessades és la posada a disposició de l'expedient, o de la part d'aquest que escaigui, a la seu electrònica o a l'espai personalitzat de la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat. L'expedient administratiu es posa a disposició en un termini màxim de cinc dies a comptar de la data de sol·licitud, llevat que per causes justificades sigui necessari ampliar aquest termini. Són causes justificades la impossibilitat material de dur a terme la digitalització en el termini previst degut a la volumetria de l'expedient, la incidència tècnica en els serveis digitals que donen suport a aquest procés, o la impossibilitat tècnica quan l'expedient inclogui actuacions que, pel seu format, no siguin susceptibles de digitalització mitjançant el sistema corporatiu establert".

En resum, en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, i en el cas d'una sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu electrònic, com és el cas que ens ocupa, aquest ha de ser posat a disposició de la persona interessada que ho sol·liciti en un termini màxim de cinc dies. Així ho ha recollit la GAIP en diverses resolucions. En abstracte, interpretant que el termini d'un mes previst per l'article 33.1 LTAIPBG per a la resolució de les SAIP "pot ser desplaçat si la regulació específica d'accés a l'expedient selectiu sol·licitat en preveu un de diferent" (Resolució 98/2021, de 21 de gener) i en detall, reconeixent el termini màxim de cinc dies previst en la norma autonòmica quan es tracta de l'Administració de la Generalitat (Resolució 123/2022, de 17 de febrer i, més recentment, Resolució 560/2023, de 29 de juny).

Per tot això, aquesta Comissió estima el dret d'accés de la persona interessada a la informació pública sol·licitada en format electrònic d'acord amb les consideracions legals realitzades.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental

corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de març de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 160/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada d'acord amb les consideracions fetes en el fonament jurídic 3.

2. Requerir al Servei Català de Trànsit que faciliti a la persona reclamant la informació indicada dins el termini màxim de cinc dies des de la notificació d'aquesta Resolució.
3. Requerir al Servei Català de Trànsit que informi en aquest mateix termini a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a al persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquest Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a al Reclamació 160/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.